

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України № 435-ІУ від 16.01.2003 // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44, ст. 356. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
2. Господарський кодекс України № 436-ІV від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22, ст. 144. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці» № 611 від 9.08.1993 р. // Зібрання постанов Уряду України. – 1993. – № 12.
4. Котляр Д. Правова природа та підходи до регулювання комерційної таємниці / Дмитро Котляр. – Часопис ПАРЛАМЕНТ. – 2004. – № 3. – Режим доступу: http://parlament.org.ua/index.php?action=magazine&id=9&ar_id=572&iar_id=605&as=2
5. Правила впровадження режиму комерційної таємниці на підприємстві. – Режим доступу: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/sdu/087.htm

Ковальчук Н.В.

кандидат економічних наук, доцент;

Кисельов В.Р.

студент,

Університет митної справи та фінансів

ІННОВАЦІЇ ЯК КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

З переходом до нового рівня господарювання, тобто до ринкової економіки, процес активізації інноваційної діяльності на підприємствах, набуває особливо великого значення. Саме інноваційні чинники призводять до підвищення рівня конкурентоспроможності як окремих підприємств, так і вітчизняної економіки в цілому. Актуальність даної теми дослідження зумовлена тим, що становлення нашої країни як високотехнологічної конкурентоспроможної держави неможливе без впровадження новітніх технологій.

«Інновація» та «Інноваційний процес» – здавалося б це близькі терміни, але не ідентичні. Інноваційний процес – це процес, що

пов'язаний зі створенням та реалізацією вже розроблених інновацій. Ознайомившись з думкою різних вчених з приводу визначення терміну «Інновація», автори дійшли наступної думки. Інновація – це результат інноваційної діяльності, що знаходить своє відображення в усіх сферах діяльності підприємства, зокрема в економічній, соціальній, технічній та науковій у відповідних галузях роботи підприємств. Зазначимо, що інновація – це те, що можна отримати на будь-якому етапі впровадженні інноваційного процесу. Також автори погоджуються з думкою вченого Дж. Брайта, що інновація виступає єдиним процесом, що поєднує економіку, підприємництво, техніку та управління в єдину цілу систему з метою задоволення суспільних потреб.

Спираючись на трактування в економічній енциклопедії, інновація – це «новий підхід до конструювання, виробництва, збуту товарів, завдяки чому інноватор та його компанія здобувають переваги над конкурентами» [1].

Активізації інноваційної діяльності на підприємствах сприяють декілька факторів, серед таких є соціоекономічні, законодавчо-правові, організаційні. Соціально-економічні фактори включають в себе наявний резерв фінансів, матеріально-технічне забезпечення, наявність прогресивних технологій виробництва, з урахуванням науково-технологічної інфраструктури. Звісно, що не можна обійти осторонь матеріальне заохочення, що стане мотиватором у інноваційній діяльності.

США, Німеччина, Франція, Англія та Японія – країни, що в глобальному розумінні утворюють технологічне ядро світового ринку, забезпечують його функціонування та розвиток. На думку вченого Пашута, ці країни займають лідируючі позиції в світі з абсолютного розміру витрат на НДДКР. З федерального бюджету НДДКР фінансується на 35-45%.

Податкові пільги в зарубіжних країнах практично адаптовані на реалізацію науково – технічного прогресу. В їхній практиці, роками накопичений надзвичайно великий досвід з надання податкових стимулів. Відтак, пільгове оподаткування здійснюється в Німеччині, США, Бразилії, Італії та Японії. З метою уникнення кризи, уряд США скасував оподаткування юридичної форми ризикового капіталу [2].

На підставі зарубіжного досвіду у сфері активізації інноваційної діяльності, на думку авторів, мають місце такі методи покращення інноваційної активності, як:

- зниження податкової ставки з податку на прибуток в розмірі, встановленому державою на рівні певної відсоткової ставки в залежності від вартості придбаного інноваційного обладнання чи технології;
- зменшення податкової ставки для малих та середніх підприємств, які активно використовують та впроваджують інновації;
- пільгове оподаткування прибутку, отриманого в результаті використання патентів, ліценцій, ноу-хау;
- мотивація працівників, що пропонують певні інноваційні розробки, можливі для використання в подальшій діяльності підприємства;
- забезпечення можливості самореалізації працівників на підприємстві шляхом створення сприятливих умов в організації індивідуального робочого місця.

Саме ці заходи дозволять країні стати конкурентоспроможною на світовому ринку товарів та послуг.

В умовах перехідного періоду в сфері інноваційної діяльності, практичні та методологічні засади потребують детального опрацювання. Пояснюється це особливістю соціально-економічного стану держави. Тому, зарубіжний досвід має позитивні параметри, але не може бути адаптований до України без урахування особливостей її економічного розвитку [3].

Також велике значення в процесі втілення інновацій, має такий фактор, як адаптація підприємств до вже існуючої економічної системи, що, власне, на думку авторів, уповільнює використання новітніх технологій.

На підставі інформації, що вище наведена, варто акцентувати увагу, що актуальність інноваційної діяльності в Україні набуває все більшої та більшої значущості. Свого роду, це є ключовим чинником розвитку підприємств. Паралельно з практичною значимістю розвивається й теоретична. Все більше вчених досліджують питання та проблеми, що пов'язані з розробкою та впровадження інновацій на всіх підприємствах, не залежно від галузі господарювання. Багато з вчених досліджують саме ціновий механізм конкурентної боротьби, а також процеси, що пов'язані з покращенням виробничого процесу на підприємствах, розвиток його

потенціалу. Саме тому, українські та зарубіжні вчені ретельно обґрунтовують національні інноваційні пріоритети, намагаються знайти дійові механізми залучення й ефективного використання інновацій. Відтак, на нашу думку, залишаються недостатньо опрацьовані питання економічної оцінки інноваційних процесів, що може призвести до впровадження у виробництво заздалегідь неефективних інноваційних проектів.

Список використаних джерел:

1. Економіка і організація інноваційної діяльності: [підручник] / За ред. О. Волкова, М. Денисенка. – К.: Професіонал, 2004. – 148 с.
2. Пашута М. Інновації: понятійно-термінологічний апарат, економічна сутність та шляхи стимулювання: [навчальний посібник] / М. Пашута, О. Шкільнюк. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 250 с.
3. Харів П. Інноваційна діяльність підприємства та економічна оцінка інноваційних процесів: [монографія] / П. Харів. – Тернопіль: Економічна думка, 2003. – 410 с.

Кохан М.М.

аспірант,

*Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

ОЦІНКА ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ: МАРКЕТИНГОВИЙ АСПЕКТ

Управління маркетингом відіграє ключову роль при розробці ефективної стратегії, оскільки це один з небагатьох формалізованих способів прогнозування поведінки динамічної економічної системи, який має розвинутий прикладний інструментарій. Разом з тим залишається недоопрацьованим теоретичне підґрунтя його використання і повноцінної інтеграції у стратегічний процес. Для українських підприємств ситуація ускладнюється ще й тим, що далеко не всі зарубіжні підходи дають позитивні результати на вітчизняному ринку. Тому виникає необхідність в розробці такої методичної бази управління